

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
Odbor právní a organizační
28. října 117, 702 18 Ostrava

Čj: MSK 161418/2017
Sp. zn.: POR/35010/2017/Jan
084.3 V5
Vyřizuje: Mgr. Michal Jantoš
Telefon: 595 622 268
Fax: 595 622 226
E-mail: posta@msk.cz
Datum: 2017-12-15

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor právní a organizační, jako věcně a místně příslušný správní orgán podle § 16 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů,

podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, odvolání pana [redacted] datované dnem 16. 11. 2017 proti rozhodnutí statutárního města Opava, magistrátu č. j. MMOP 124344/2017/PRIM datovanému dnem 2. 11. 2017, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace datované dnem 14. 8. 2017 podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, pokud jde o část týkající se požadavku poskytnutí informací o „*veškerých vyplacených částek platu (tarif, příplatky, odměny) zaměstnanců Magistrátu města Opavy*“ [redacted] *za roky 2014 – 2017*

z a m í t á a n a p a d e n é r o z h o d n u t í p o t v r z u j e ,

a podle § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve věci odvolání pana [redacted] Opava datovaného dnem 16. 11. 2017,

r u š í

rozhodnutí statutárního města Opava, magistrátu č. j. MMOP 124344/2017/PRIM datované dnem 2. 11. 2017 o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace datované dnem 14. 8. 2017 podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, v části týkající se požadavku na „*zaslání textu smlouvy, kterou má statutární města Opava uzavřenu s poskytovatelem pracovnělékařských služeb*“ [redacted] *a sdělení výše veškerých odměn vyplacených na základě této smlouvy uvedenému lékaři za roky 2011 – 2017*

a v r a c í v ě c v t ě t o č á s t i

statuárnímu městu Opava, magistrátu k novému projednání.

Zavedl: jprns systém environmentálního řízení a auditu

Právním názorem Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru právního a organizačního, je statuární město Opava, magistrát podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, v novém projednání věci vázáno.

Účastník řízení:

Opava

Odůvodnění:

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor právní a organizační (dále též jen „krajský úřad“), rozhodl po přezkoumání předložené spisové dokumentace podle § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) s tímto odůvodněním:

Ze spisového materiálu vyplývá, že [redacted] Opava (dále jen „odvolatel“) podal dne 14. 8. 2017 u statutárního města Opava, magistrátu (dále jen „město“) žádost o poskytnutí následujících informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“):

- veškeré vyplacené částky platu (tarif, příplatky, odměny) zaměstnanců Magistrátu města Opava [redacted] za roky 2014 – 2017 (dále jen „informace o platech“),
- zaslání textu smlouvy, kterou má Statutární město Opava uzavřeno s poskytovatelem pracovnělékařských služeb [redacted] (dále jen „smlouva“),
- výše veškerých odměn vyplacených na základě smlouvy uzavřené s [redacted] za roky 2011 – 2017 (dále jen „odměny ze smlouvy“).

Město uvedenou žádost posoudilo a vydalo pod č. j. MMOP 95714/2017 / PRIM ze dne 29. 8. 2017 (odvolatel obdržel dne 31. 8. 2017) rozhodnutí o odmítnutí celé žádosti, které odůvodnilo zejména tím, že v daném případě dochází ke zneužití práva na informace.

Na základě podaného odvolání krajský úřad svým rozhodnutím č. j. MSK 128260/2017 ze dne 16. 10. 2017 zrušil výše specifikované rozhodnutí města a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Krajský úřad své rozhodnutí odůvodnil zejména tím, že ze spisového materiálu nevyplývá, že by byl odvolatel veden snahou zastrašit žádostí o informace dotčené osoby či že by právo na informace fakticky zneužíval. Ve vztahu k informacím o platech krajský úřad poukázal na v té době ustálenou judikaturu správních soudů týkající se poskytování informací o platech a odměnách zaměstnanců veřejné správy. Ve vztahu k části žádosti týkající se smlouvy a odměny ze smlouvy krajský úřad uvedl, že město se touto částí žádosti výslovně nezabývalo a předmětnou smlouvu ani nezaslalo krajskému úřadu. Proto se touto částí žádosti nemohl zabývat ani krajský úřad.

Odvolatel s rozhodnutím města nesouhlasil, a proto proti němu brojil odvoláním datovaným dnem 16. 11. 2017 (městu doručeno téhož dne). Odvolatel v podaném odvolání zejména namítal, že platový nález nemá retroaktivní účinek a poukázal přitom na poslední odstavec uvedeného nálezu. Dále odvolatel namítal, že město opětovně neprokázalo, že by byla jeho žádost motivována snahou zastrašit dotčené osoby a že je švagrem pana Davida Kovárníka. K části žádosti týkající se odměny ze smlouvy odvolatel namítal, že město vytvořilo účelovou konstrukci, která spočívá v tom, že na [REDAKCE] je nutné nahlížet jako na zaměstnance města. Odvolatel také poukázal na § 58a zákona č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o specifických zdravotních službách“), který umožňuje zajišťování pracovnělékařských služeb zaměstnavatelem na základě pracovněprávního vztahu. Odvolatel závěrem namítal, že město se nikterak nevypořádalo s částí žádosti týkající se požadavku na poskytnutí smlouvy.

Město uvedené odvolání posoudilo a vzhledem k tomu, že neshledalo důvody pro přehodnocení svého postupu ve smyslu ustanovení § 87 správního řádu, zaslalo odvolání spolu se spisovým materiálem prostřednictvím informačního systému datových schránek přípisem č. j. MMOP 136382/2017/4278/2017/PRIM ze dne 1. 12. 2017 krajskému úřadu (krajský úřad obdržel téhož dne). Město k podanému odvolání uvedlo, že je povinno rozhodovat podle skutkového stavu v době vydání rozhodnutí a že platový nález byl ke dni vydání rozhodnutí již vydán. Dále město zopakovalo svou argumentaci týkající se šikanozního výkonu práva ze strany odvolatele, který je švagrem pana [REDAKCE] a poukázalo na soudní spor vedený mezi ním a městem. V závěru město uvedlo, že § 58 zákona o specifických zdravotních službách není vůči městu aplikovatelný, neboť město nedisponuje oprávněním k poskytování zdravotních služeb.

K naplnění zákonných podmínek pro podání odvolání:

Podle § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím platí obecné pravidlo, dle kterého pokud tento zákon nestanoví jinak, použijí se při postupu podle tohoto zákona mimo jiné pro rozhodnutí o odmítnutí žádosti a odvolací řízení ustanovení správního řádu.

Podle § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím lze proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti podat odvolání. Vzhledem k tomu, že zákon o svobodném přístupu k informacím lhůtu pro podání odvolání přímo nestanoví, použije se pro určení této lhůty příslušné ustanovení správního řádu (viz výše), kterým je ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu, a dle kterého činí odvolací lhůta 15 dnů

ode dne oznámení rozhodnutí. Podle § 86 odst. 1 správního řádu se odvolání podává u orgánu, který napadené rozhodnutí vydal.

Jak vyplývá z předloženého spisového materiálu, bylo rozhodnutí města doručeno odvolateli dne 3. 11. 2017. Patnáctidenní zákonná lhůta pro podání odvolání proti tomuto rozhodnutí tak uplynula dne 20. 11. 2017 [srov. § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu]. Odvolání proti předmětnému rozhodnutí bylo podáno u města dne 16. 11. 2017. Odvolání tak bylo dle názoru krajského úřadu učiněno v zákonem stanovené lhůtě a u věcně a místně příslušného správního orgánu. Odvolání rovněž neobsahuje vady, které by bránily řádnému projednání věci.

Krajský úřad (dále též jen „odvolací orgán“) tak vzhledem k uvedenému shledal, že je příslušný se daným odvoláním zabývat.

K rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace

Z ustanovení § 2 zákona o svobodném přístupu k informacím vyplývá obecné pravidlo, že povinné subjekty poskytují informace vztahující se k jejich působnosti. Město, které je bezpochyby povinným subjektem ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím, tak má povinnost poskytovat takové informace, které se vztahují k jeho působnosti. Za informace vztahující se k působnosti povinného subjektu se považují všechny informace, které povinný subjekt má nebo ze zákona má mít (obdobný závěr je zastáván také v judikatuře, např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3. 12. 2002, sp. zn. 44 Ca 179/2002, a právní literatuře zejm. Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: *Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář*. 1. vydání, Praha, C. H. Beck 2016, str. 42 a násl.).

Podle § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím platí, že informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.

Podle § 8b odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím platí, že povinný subjekt poskytne základní osobní údaje o osobě, které poskytl veřejné prostředky.

Podle § 12 zákona o svobodném přístupu k informacím provede povinný subjekt všechna omezení práva na informace tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon. Právo odepřít informaci trvá pouze po dobu, po kterou trvá důvod odepření. V odůvodněných případech povinný subjekt ověří, zda důvod odepření trvá.

* * *

Odvolací orgán se nejprve zabýval částí žádosti týkající se poskytnutí informací o platech a posléze částí žádosti týkající se poskytnutí informace o smlouvě a odměně ze smlouvy.

* * *

K části rozhodnutí týkající se poskytnutí informací o platech odvolací orgán uvádí, že město se v rozhodnutí z velké části opětovně zabývalo možným zneužitím práva na informace ze strany odvolatele a následně provedlo test proporcionality, jak jej vymezuje platový náleze.

Město zneužití práva na informace ze strany odvolatele spatřuje zjednodušeně řečeno v tom, že je osobou blízkou jiného žadatele, který je členem odborové organizace a zaměstnancem města a který je v neshodě se

svým zaměstnavatelem ohledně jeho zaměstnaneckého poměru. Všechny tyto skutečnosti město dovozuje ze své úřední činnosti.

Odvolací orgán tak dospěl k dílčímu závěru, že argumentace města týkající se možného zneužitá práva na informace ze strany odvolatele neobstojí.

Jelikož se město zabývalo i aplikací platového nálezu na posuzovaný případ, zabýval se odvolací orgán i touto částí argumentace.

Odvolací orgán uvádí, že od posledního rozhodnutí odvolacího orgánu došlo k podstatné změně okolností, které je nutné vzít v potaz. Konkrétně se jedná o vydání platového nálezu, který se detailně věnuje podmínkám, za kterých je možné poskytnout informace o platech a odměnách zaměstnanců veřejné správy, a jehož právní názor týkající se poskytování informací o platech zaměstnanců veřejné správy je odlišný od názoru vyjádřeného v rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 As 55/2012.

Odvolací orgán uvádí, že právo na informace není absolutní, a pokud jeho výkon zasahuje např. do práva na ochranu soukromého života, chráněného článkem 10 Listiny a článkem 8 Úmluvy, je nutno v každém jednotlivém případě všechna tato práva poměřovat a zajistit mezi nimi spravedlivou rovnováhu, neboť jde o práva rovnocenná. Takovou povinnost mají i všechny subjekty aplikující relevantní právní úpravu obsaženou v zákoně o svobodném přístupu k informacím, tj. i město nebo odvolací orgán.

Předně odvolací orgán musí odmítnout námitku odvolatele týkající se retroaktivního účinku platového nálezu. Odvolateli lze přisvědčit v tom, že v odstavci 140 Ústavní soud uvedl, že „*nález nemá retroaktivní účinek. Nezakládá žádný titul pro uplatňování jakýchkoli nároků osob, jejichž osobní údaje byly povinnou osobou poskytnuty žadatelům o informaci v souladu s tehdejší judikaturní praxí před účinností tohoto nálezu*“. Uvedené tvrzení je podle názoru odvolacího orgánu nutné interpretovat tak, že platový nález nezakládá právo na náhradu škody těm osobám, jejichž osobní údaje (informace o platech a odměnách) byly povinnými subjekty poskytnuty na základě tehdejší judikaturní praxe a nikoliv tak, že by uvedený nález nebylo možné aplikovat na proces vyřizování odvolatelovy žádosti z toho důvodu, že byla podána ještě před vyhlášením uvedeného nálezu. **Odvolatelem uvedenou větu z platového nálezu tak dle názoru odvolacího orgánu nelze vykládat izolovaně, bez přihlídnutí k jejímu umístění v textu.** Tato odvolatelova námitka proto není důvodná a platový nález je nutné aplikovat i na daný případ, byť byla žádost o informace podána přede dnem vyhlášení platového nálezu.

S ohledem na platový nálezn město jako zaměstnavatel i povinný subjekt podle zákona o svobodném přístupu k informacím může odmítnout poskytnout žadateli informaci o platu zaměstnance, pokud nejsou splněny všechny tyto podmínky:

- I. informace existuje a je dostupná;
- II. žadatel o informaci plní úkoly či poslání dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídacího psa“;
- III. informace samotná se týká veřejného zájmu;
- IV. účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu.

Nejsou-li všechny tyto podmínky splněny, potom odmítnutí poskytnout žadateli informaci o platu zaměstnance není porušením povinnosti státních orgánů a orgánů územní samosprávy poskytovat přiměřeným způsobem informace o své činnosti, vyplývající z článku 17 odst. 5 Listiny.

Odvolací orgán se tak zabýval naplněním jednotlivých podmínek.

K podmínce sub I

Odvolací orgán uvádí, že nemá pochybnosti o tom, že podmínka spočívající v existenci požadovaných informací je naplněna, neboť město je dle současné právní úpravy (srov. zejména právní předpisy dopadající na pracovníprávní oblast) povinno disponovat informacemi o mzdových prostředcích vyplacených jeho zaměstnancům. Stejný závěr koneckonců uvedlo také město.

Odvolací orgán tak hodnotí podmínku uvedenou pod bodem I jako splněnou.

K podmínce sub II

V rámci tohoto kritéria je nutné posoudit, zda žadatel o informace zastává specifickou úlohu při přijímání a rozšiřování informací veřejnosti (např. jako novinář nebo jako nevládní organizace, jejíž činnost je zaměřena na otázky veřejného zájmu, příp. další subjekty) nebo plní roli tzv. „společenského hlídacího psa“ [srov. rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci Magyar Helsinki Bizottság proti Maďarsku (18030/11)], který by vykonával soukromé aktivity obdobné těm novinářským.

Město ve svém rozhodnutí k naplnění této podmínky uvedlo, že odvolatel toto postavení nemá. Odvolatel proti tomuto závěru města nevznesl žádnou námitku.

Z předloženého spisového materiálu vyplývá, že obec zjišťovala, zda odvolatel naplňuje výše uvedenou podmínku tím způsobem, že vyhledávala odvolatele za pomoci internetového vyhledavače, avšak nezjistila, že by odvolatel vlastnil/provozoval webové stránky nebo účty např. na sociálních sítích, kde by aktivně komentoval, příp. se jiným způsobem zajímal o dění ve městě a tím naplnil podmínku „společenského hlídacího psa“.

Podle názoru odvolacího orgánu je tato aktivita dostačující pro učinění závěru o tom, že výše uvedenou podmínku odvolatel nenaplnuje. Jelikož ani odvolatel proti závěru města nic nenamítal, považuje odvolací orgán závěr města o tom, že odvolatel nesplňuje uvedenou podmínku, za dostatečně podložený.

Podle názoru odvolacího orgánu tak podmínka uvedená pod bodem II není splněna.

K podmínice sub III

Odvolací orgán uvádí, že aby se požadovaná informace týkala veřejného zájmu, musí splňovat test veřejného zájmu, tedy musí existovat potřeba pro její zveřejnění. Taková potřeba může existovat, když zveřejnění umožňuje transparentnost o způsobu zajišťování veřejných záležitostí a věcech významných pro společnost jako celek a tím umožňuje účast na veřejných záležitostech široké veřejnosti. Veřejný zájem se vztahuje k věcem, které ovlivňují veřejnost do takové míry, že se o ně může zajímat, které přitahují její pozornost, které se jí týkají do značného stupně, zvláště pokud ovlivňují životní úroveň občanů nebo život společnosti. Je to také případ, když se informace týkají důležité sociální otázky, nebo zahrnují problém, o němž by veřejnost měla být informována. Veřejný zájem naopak nemůže být redukován na řízení veřejnosti po informacích o soukromém životě jiných nebo na touhu publika po honbě za senzacími nebo dokonce voyeurismu. Za účelem posouzení, zda zveřejnění se vztahuje k předmětu veřejného významu, je nezbytné zohlednit publikaci jako celek, s přihlédnutím ke kontextu, ve kterém se jeví.

Odvolací orgán uvádí, že informace o platových poměrech zaměstnanců veřejné správy v obecné rovině představují informaci, která se týká veřejného zájmu.

Pouze tato okolnost však podle názoru odvolacího orgánu nezpůsobuje, že bude uvedená podmínka platového nálezu splněna, a to z důvodu, že žádost vždy musí sledovat konkrétní cíl, a to z důvodu naplnění podmínky naléhavosti zveřejnění (viz výše; např. potvrzení či vyvrácení pochybnosti o hospodárnosti nakládání s veřejnými prostředky nebo domnělou korupci). Při opačném výkladu by tato podmínka zcela postrádala smysl, neboť odměňování veřejných zaměstnanců představuje nakládání s veřejnými prostředky a jako takové je vždy terčem veřejného zájmu. Absence takového konkrétního cíle však může znamenat, že žádost byla podána z pouhé osobní zvědavosti žadatele o informace. Mezi požadovanou informací a žádostí sledovaným cílem, musí pochopitelně existovat logická souvislost.

Odvolatel v podaném odvolání uvedl, že účelem žádosti je prověřit dodržování příslušných obecně platných právních norem při stanovování platu a vyplácení odměn na odboru personálním a mzdovém, tzv. zda pracovníci města, kteří jsou za tuto činnost odpovědní, jsou odměňováni v souladu se zákonnými pravidly, přičemž mezi jinými patří k povinnostem těchto vrcholových úředníků města zajistit dodržování povinností města vyplývajících ze zákona o specifických zdravotních službách.

Podle názoru odvolacího orgánu však odvolatelem vymezený účel žádosti nenasvědčuje tomu, že by bylo možné učinit závěr o tom, že požadované informace ovlivňují veřejnost do takové míry, že se o ně může zajímat, popř. že se jedná o informace, které do značného stupně ovlivňují životní úroveň občanů nebo obce a je tedy nezbytné poskytnout informace týkající se platu dotčených zaměstnanců města. Odvolatel totiž nevyjádřil a následně též dostatečně neosvědčil žádné konkrétní důvody, proč považuje za nezbytné, podrobit odměňování dotčených zaměstnanců veřejné kontrole (např. že dochází k porušování právních předpisů upravujících platy zaměstnanců ve veřejné správě). Absence konkrétního cíle spíše nasvědčuje tomu, že odvolatel podal žádost z osobní zvědavosti.

Samotné uvedení výše platu navíc podle názoru odvolacího orgánu bez dalšího neumožňuje výkon efektivní kontroly odměňování zaměstnanců veřejné správy, neboť plat zaměstnance veřejné správy se na základě nařízení vlády č. 564/2006 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení vlády o platech“), odvíjí od konkrétní pracovní náplně (stanovení platové třídy), délky započitatelné praxe (stanovení platového stupně) a konkrétních pracovních výsledků (případně

osobní ohodnocení a odměny). Bez znalosti těchto údajů nelze provést detailní kontrolu odměňování zaměstnanců veřejné správy.

I kdyby však odvolatel chtěl provést pouze obecnou a nikoliv detailní kontrolu odměňování zaměstnanců veřejné správy, mohl svého cíle dosáhnout jinou, ve vztahu k soukromí dotčených osob mírnější cestou (např. tím, že by si vyžádal informace o platech všech vedoucích zaměstnanců bez vazby na konkrétní funkci, čímž by mu bylo umožněno provést povrchní kontrolu odměňování zaměstnanců veřejné správy a zároveň by nebylo tak zásadním způsobem zasazeno do soukromí dotčených osob).

Podle názoru odvolacího orgánu tak podmínka uvedená pod bodem III není splněna.

K podmínce sub IV

K posouzení této podmínky je nezbytné, aby účelem vyžadované informace bylo umožnění výkonu svobody žadatele „přijímat a rozšiřovat informace nebo myšlenky“ jiným, aby informace byla vyžadována za účelem příspěvu k veřejné diskusi, a zároveň aby byla informace nezbytná pro výkon svobody projevu. Ústavní soud v platovém nálezu kladl důraz na skutečnost, zda získávání informací bylo relevantním přípravným krokem v novinářských aktivitách nebo v jiných aktivitách zřizujících fórum nebo zakládajících zásadní prvek veřejné diskuse.

Z předloženého spisového materiálu nevyplývá, že by bylo úmyslem odvolatele vyvolat veřejnou diskusi o skutečnostech, jichž se požadované informace týkají. Navíc odvolatel ani nezastává výše popsané zvláštní postavení, které by mu umožňovalo svobodně rozšiřovat informace o platech zaměstnanců veřejné správy ve smyslu této podmínky.

I při hodnocení tohoto bodu je podle názoru odvolacího orgánu relevantní, že požadované informace o platech samy o sobě neumožňují učinit informovaný závěr o tom, zda jsou dotčení zaměstnanci města odměňováni v souladu s příslušnými právními předpisy, zejména s nařízením vlády o platech a taky, že by bylo možné dosáhnout požadovaného účelu mírnější cestou.

Dle názoru odvolacího orgánu z předloženého spisového materiálu ani nevyplývá, že by existovaly pochybnosti o platech konkrétních zaměstnanců a že by poskytnutí požadovaných informací přispělo k diskusi o věcech veřejného zájmu, tedy např. k vyjasnění takových pochybností. Naopak účel žádosti nasvědčuje tomu, že se jedná o soukromý zájem odvolatele bez vazby na snahu přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu.

Podle názoru odvolacího orgánu tak podmínka uvedená pod bodem IV není splněna.

Z výše uvedeného vyplývá, že nebyly splněny všechny podmínky, za kterých je možné považovat poskytnutí informace o platech za přiměřené. Z tohoto důvodu odvolací orgán uvádí, že město nepochybilo, když odmítlo odvolateli poskytnout informace o platech vybraných zaměstnanců města.

Pro úplnost odvolací orgán uvádí, že město mělo tuto část žádosti odmítnout podle § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím, který upravuje ochranu osobních údajů a soukromí a nikoliv podle § 8b téhož zákona, který naopak upravuje případy, kdy se poskytují osobní údaje příjemců veřejných prostředků. V posuzovaném případě však tato skutečnost podle názoru odvolacího orgánu není důvodem k tomu, aby odvolací orgán část rozhodnutí týkající se odmítnutí poskytnutí informací o platech zrušil, neboť z odůvodnění rozhodnutí je seznatelné, z jakého důvodu byla tato část žádosti skutečně odmítnuta. Navíc by se takový postup, kdy by

odvolací orgán pouze z tohoto důvodu rozhodnutí města v dané části zrušil, jevil jako čistý formalismus, neboť jak odůvodnil odvolací orgán výše, odvolateli skutečně nevzniklo právo na poskytnutí informací o platech dotčených zaměstnanců a zrušení i této části rozhodnutí by vedlo k vydání – v zásadě kromě uvedení správného ustanovení – totožného rozhodnutí.

* * *

Odvolací orgán se dále zabýval tou částí rozhodnutí, ve které město odmítlo poskytnout informace o smlouvě a odměně ze smlouvy.

Výše uvedenou argumentaci ohledně možného zneužití práva na informace ze strany odvolatele využilo město také ve vztahu k části žádosti týkající se odměny ze smlouvy. Závěr odvolacího orgánu o tom, že tato argumentace nemůže obstát, platí i ve vztahu k této části žádosti. Z důvodu stručnosti odvolací orgán odkazuje na svou argumentaci uvedenou výše.

Odvolací orgán dále uvádí, že i v tomto případě odvolatel požádal o poskytnutí informací o výši peněžitých prostředků vyplacených konkrétní osobě. Oproti výše uvedenému je však situace odlišná v tom, že poskytovatel pracovnělékařských služeb není zaměstnancem města, nýbrž podnikatelem, který má poskytování pracovnělékařských služeb jako náplň své podnikatelské činnosti. Poněkud zjednodušeně řečeno má v posuzovaném případě poskytovatel pracovnělékařských služeb postavení osoby, která městu za úplatu dodává služby.

Odvolací orgán uvádí, že podmínky vymezené platovým nálezem se vztahují pouze na zaměstnance veřejné správy (myšleno v širším smyslu, tj., je lhostejno, zda se nacházejí v postavení zaměstnanců, úředníků územních samosprávných celků, státních zaměstnanců, příslušníků bezpečnostních sborů aj.). Externí poskytovatel pracovnělékařských služeb však toto postavení zjevně nemá. Již z tohoto důvodu nelze výše uvedená kritéria aplikovat na část žádosti týkající se poskytnutí informací o odměně ze smlouvy.

Z uvedeného vyplývá, že žádný z městem uvedených důvodů, pro které by bylo možné odmítnout poskytnout informaci o odměně ze smlouvy, neobstojí.

Dále se odvolací orgán zabýval částí rozhodnutí, kterou byla odmítnuta žádost v části týkající se informací ze smlouvy.

K této části rozhodnutí odvolací orgán uvádí, že město ve svém rozhodnutí neuvedlo žádný důvod, který by odůvodňoval odmítnutí této části žádosti. Jakkoliv odvolací orgán odmítl argumentaci města ohledně možného zneužití práva na informace, nelze ani tuto argumentaci vztáhnout na část žádosti týkající se požadavku na poskytnutí informací ze smlouvy, neboť jádrem této argumentace města bylo tvrzení, že dojde ke zneužití informací o výši platů či odměny.

Z tohoto důvodu odvolací orgán hodnotí námitku odvolatele, ve které namítal neuvedení důvodu pro odmítnutí ve vztahu k této části žádosti, jako důvodnou. Ve spojení se skutečností, že smlouva není součástí spisového materiálu, má pochybení města za následek **nepřezkoumatelnost této části rozhodnutí.**

Ze shora uvedených důvodů odvolací orgán ruší část rozhodnutí města týkající se informací o smlouvě a odměně ze smlouvy a v této části vrací věc městu k novému projednání.

Město by se při dalším projednání věci mělo opětovně zabývat tím, zda existuje konkrétní zákonný důvod pro odmítnutí částí žádosti týkajících se smlouvy a odměny ze smlouvy. Pokud město dospěje k závěru, že ano, mělo by příslušnou část žádosti odmítnout rozhodnutím, ve kterém pečlivě odůvodní aplikaci konkrétního důvodu pro odmítnutí žádosti. Pokud město zjistí, že nikoliv, mělo by požadované informace poskytnout.

* * *

Po přezkoumání spisové dokumentace a všech skutečností, které z předložené spisové dokumentace vyplývají, odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat. Rozhodnutí odvolacího orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno odvolateli.

JUDr. Petr Pospíšil, Ph.D., LL.M., v. r.
vedoucí odboru právního a organizačního

Rozdělovník:

Povinný subjekt: statutární město Opava, Horní Náměstí 69, 746 26 Opava (vzhledem k tomu, že spisový materiál byl postoupen elektronicky, do datové schránky bez spisového materiálu)

Za správnost vyhotovení: Mgr. Michal Jantoš